

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le chiron vivant qui sonne la diane des peuples

ἡ τοι=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα δάλαυγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριον τῶν λαῶν.
(Βικτωρ Οὐγκώ).

Επιδόμια ἐνδωροῦ διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΑΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φ.χ. 3

Οἱ ἀλλοδαποὶ ἀποστέλλονται πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ὁδον τ' ἀπεστέλλονται εἰς τὸ Ἐνδοχθὲν Ἐπὶ τὴν ἑρμῶν.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τὸ Ἄ σ τ ο υ τῆς προχθὲς γράφει.

«Αἱ ἔσονται καὶ ἀπρεπεῖς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις, αἱ προκαλούμεναι ἐξ ἐπερωτήσεων ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν καὶ ἀπρεπεστέρων, καταναλισκόμεναι χρόνον πολὺν, ὅστις νομίζομεν, ὅτι ἡδύνατο ἐπωφελέστερον νὰ χρησιμοποιοῦν, μέχρι τῆς προσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου, εἰς νομοθετικὰς ἐργασίας ἐπιτελούσας καὶ ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τῶν περιστάσεων.

Μικρὸς ἐγένετο λόγος καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῷ Τύπῳ περὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως διὰ νόμου χωρισθῇ ὁ στρατὸς ἀπὸ τῆς πολιτικῆς, ἀποτραπῇ δὲ ἡ ἀθρόα εἴσοδος τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ἐξ ἧς οὐδεμία μὲν ὠφέλεια εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα ἐπέρχεται, χαλάσας δὲ καὶ ἐξάρθρωσις τοῦ στρατεύματος ἐπακολουθεῖ ἀναγκασίως.

Τὸν χωρισμὸν τοῦτον τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς δὲν πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει πολιτευόμενος, ἐπιφανὴς ἢ ἀφανὴς, μὴ παραδεχόμενος. Ἐάν ἄλλοτε ἐκ κομματικοῦ πείσματος κατηργήθῃ ὁ ἀληθὺς σωτήριος ἐκείνος νόμος τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη περὶ ἀξιωματικῶν πολιτευομένων καὶ ἐκ κακῶς ἐννοουμένης προσηλώσεως πρὸς τὸ δόγμα τῆς δεδηλωμένης ἐπεκέρωσε τοῦτον τὸ Στέμμα, σήμερον ὅμως βεβαίως θὰ αἰσθάνεται τὴν συνειδήσιν ὁ προτείνων τὴν κατάρτησιν τοῦ νόμου ἐκείνου, ὅστις οὐδὲν κομματικὸν χαρακτὴρ εἶχεν, ἀπατελεῖ δὲ θεμελιώδη βῆμα, ἐφ' ἧς ἐστηρίζοντο αἱ ἐλπίδες περὶ ὁργανώσεως τοῦ στρατεύματος.

Τὸ ἐσφαλμένον τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης βεβαίως θὰ κατενόησεν ἡδὴ ὁ ἀρχηγὸς τῆς μεζούρας ἐν τῇ Βουλῇ ὁμάδας, ἀλλ' ἡ ἀναγνωρίσις τῶν λαθῶν καὶ τῶν σφαλμάτων δὲν ἀποτελεῖ ἀρκούντων ἱκανοποίησιν διὰ τὸν ζημιωθέντα τόπον, οὗ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις παρεμέλσαν ὅλας αἱ κατὰ καιρὸς κυβερνήσεις, ἐπὶ ὧς ὁ πόλεμος ἀποκαλυπτικὸς τῆς σφύρας, ἦς ἐπὶ ἐπὶ τὰς δυσώδεις ἀναθυμιάσεις δὲν ἠθέλωμεν νὰ ἐμολογησώμεν.

Ἐάν ἡ Βουλὴ συνελθόντο ὅποιον βαρυτάτην εὐθύνην φέρει διὰ τὴν ἀτελεῖ στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας, ἐάν ἀνελιγέτο ὅτι οὐδέποτε ἠκούσθησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σοφικῆς στρατιωτικῆς συζητήσεως, ὅτι οὐδέποτε ἐξηγήθησαν γινώμαι καὶ κρίσεις καὶ προτάσεις ἀρρῶσαι τὴν ἀληθὴ παρασκευὴν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, ἐάν κατενόει πύλων παραλείψαν ὑπῆρξεν ἐντολὴ, τὴν ἐπιούσαν τοῦ πολέμου, θὰ ἀνένγη καὶ ἀποκηρύττουσα μετὰ παρηφίας τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν τῆς—πολιτικὴν σκανδάλων καὶ κομματικῶν ἐρίδων—θὰ ἐπέδιδετο εἰς τὴν ἐπιψήφισιν μέτρων, ἐξασφαλίζοντων τὴν ἐν τῷ μέλλοντι δημιουργίαν στρατοῦ.

Τὸ ζήτημα νομίζομεν ὅτι δὲν εἶνε ἀνάξιον λόγου, καλῶς δὲ θὰ ἐπραττον οἱ ἐν τῇ Βουλῇ κατεπόμενοι ὑπὲρ τῆς δημιουργίας στρατοῦ νὰ συνίσταν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἄμεσον υποβληθῇ τοῦ ἀπαρατήτου τοῦτου νομοσχεδίου καὶ νὰ συνέτρεχον μάλιστα αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν του, ἐπειγούσαν καὶ ἐπιβαλλομένην πρὸς τῆς ἐνεργείας τῶν νέων ἐκλογῶν.»

Ἐκ δὲ τῆς Ἀ κ ρ ο π ὁ λ ε ω ς ἀποσπώμεν ἐκ μακροῦ καὶ νευρώδους ὁρῶν τὰ ἐπόμενα.

«Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον ὄχι μόνον μᾶς λυ-

πεῖ, ἀλλ' αὐτόχρονα μᾶς ἀπελπίζει εἶνε ὅτι μετὰ τοῦ λοιποῦ λαοῦ θὰ τραπῶσι πάλιν ἐπὶ τὰς κήλας γυλιᾶδες ὀπλιτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τελούντες ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ ὑπὸ τὴν πειθορικῇ ἐπιβολῇ τῶν ἀνωτέρων τῶν, ἡμιστά συμβιβάζομένην πρὸς τὴν ἐκλογικὴν ἐλευθερίαν ὡς ἐκλογεῖς, καὶ ἐκατοντάδες ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μέχρι τοῦ ὑποστρατήγου ὡς ἐκλόγιστοι.

Θὰ γυμνωθῶν πάλιν οἱ στρατῶνες, θὰ πείσῃ βροχὴ παρακλήσεων ἀξιωματικῶν, ἀστυνόμων καὶ ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ φυσικὸς ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ, δὲν θὰ προσβίῃ νὰ υποβάλλῃ πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν ἐπίτιμον ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ, διατάγματα περὶ παρηχῆς συνταγματικῆς ἀδείας πέντε καὶ ἡμισί μηνῶν, τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀδείας τὴν ὅποιαν ὡς συνταγματικὸν δικαίωμα τοῦ βαθυτέρου ἀνέγραψεν ἡ στρατοκρατούμενη συνέλευσις τοῦ 1864.

Μετὰ τὰ ὅσα ἐπῄθωμεν, μετὰ τὰ ὅσα ἐνέσκηψαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας, μετὰ τὸν πόλεμον ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο τόσο καταστρεπτικὸς διότι ἡττήθημεν, ἀλλὰ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡττήθημεν, ἡλπίζομεν ὅτι τὸ πρῶτον ἔργον τῆς Βουλῆς, τὸ ὅποιον θὰ ἐπέβληεν εἰς αὐτὴν ὁ πρὸς τὴν πατρίδα πόνος, ἦτο νὰ ἐγείρῃ παχέα νομοθετικὰ προτεγίσματα κατὰ τῆς ὁργανομένης πλημύρας τῆς πολιτικῆς φρενίτιδος ἐν τῷ στρατῷ.

Προσθέτομεν ὅτι εἴχομεν τὴν κρυφίαν ἐλπίδα ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν τῶν μέτρων τοῦτον ἡ-θελοῦν διεκδικήσει ὡς ἀποκλειστικὴν τιμὴν αὐτοὶ οἱ ἀξιότιμοι στρατιωτικοὶ βουλευταί, καὶ ὅτι δὲν θὰ εὐρίσκατο οὐδεὶς μεταξὺ αὐτῶν ὁ ὁποῖος νὰ ἐπαναλάβῃ ἐπιχειρήματα τὰ ὅποια μόνον γέλωτα δύνανται νὰ προκαλέσωσιν σήμερον, ὅτι ἡ παρουσία τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ζήρας καὶ τῆς θαλάσσης ἐν τῇ Βουλῇ εἶναι ἀναγκαία καὶ συντελεστικὴ ὅπως ἀναπτύσσονται ἐν τῇ Βουλῇ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ θέματα καὶ καταρτίζονται τὰ σκαμπότερα στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ νομοθετήματα.

Ἐάν εὐρεθῇ καὶ τις νὰ ἐπαναλάβῃ σήμερον ταῦτα, ἡ πείρα ἢ ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον δεκαετηρίδας τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὡς στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν φροντιστηρίων θὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ ὥστε νὰ μὴ δύναται ὁ ἴδιος νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα...

Καὶ πρὶν εἶτι σκεδασθῇ τὸ ἄλλος τῶν προσφάτων ἀναμνήσεων ἐκ τῆς καταστάσεως ἣν εἰδημιούργησεν ἐν τῷ στρατῷ ἡ πολιτικὴ καὶ τὴν ὅποιαν ἐξεδήλωσεν ὁ πόλεμος, θέλωμεν ἴδει τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ ὁμαδὸν βαίνοντας πρὸς τὰς κήλας καὶ τὴν πολιτικὴν εἰσελαύνουσιν ἐν αὐτῷ μανιωδέστερον ἢ πρότερον».

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΥ

Ἐξωτερικὴ ἐκδόλωση καὶ χαρακτηρισμοὶ τῆς νόσου.

Ἡ νόσος ἐμφανίζεται συνήθιστον καὶ καταφανέστερον ἐκδηλοῦται ἐπὶ τῶν φύλλων, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐν ἀρχῇ θεωρεῖται ὁ περονόσπορος ὡς ἀποκλειστικῶς παράσιτος τῶν φύλλων ἀλλὰ ἤδη πρὸ πολλοῦ εἶναι γνωστὸν, ὅτι πάντα τὰ πράσινα τοῦ φυτοῦ, αἱ πωίδες βλαστοί, αἱ ὀστέλικες, αἱ βόστρυχοι καὶ αἱ καρποὶ προσβάλλονται ἐπίσης, οὐδέποτε ὅμως καὶ τὸ με-

στομένον ἤδη ξύλον· οἱ δὲ βότρυς προσβάλλονται καὶ πρὶν ἢ τὰ τρυφερά ἄνθη πηχθῶσιν εἰς μικροὺς καρπούς, καὶ πρὸ τῆς ἀνθήσεως ἐπι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἄρχεται τὸ παρῶλισμα (γυλίσμα) καὶ μετὰ ταύτην αἱ βῆγες ὑπόκεινται εἰς τοῦ περονόσπορου τὰς προσβολάς, καὶ κατὰ τὴν ὠριμανσιν ὁ ἔτι εὐρίσκαται ἐπ' αὐτῶν εἰς τινὰς περιστάσεις τὸ παράσιτον, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐν ἀρχῇ κρατήσανσαν γνώμην.

1) Ἐπὶ τῶν φύλλων. Μακρόθεν ἀναγνωρίζεται πολλάκις σοβαρὴ νοσοῦσα ἀμπελος ἐκ τῆς ἀποβολῆς μεγάλου μέρους τῶν φύλλων καὶ τῶν μεγάλων κηλίδων ὡρῶν ἐν ἀρχῇ, καὶ εἴτα βαθμυρὸν κεραμογρόν, τὰς ὁποίας παρουσιάζουσι τὰ πλεῖστα τῶν ὑπολειπομένων. Ἐν ἀρχῇ τῆς προσβολῆς διακρίνονται ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν φύλλων σημεῖα, ὅπου τὸ χρῶμα εἶναι μᾶλλον κιτρινωπὸν, ὅταν μάλιστα ὁ καιρὸς δὲν εἶναι εὐνοϊκὸς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παράσιτου. Τὰ σημεῖα ἢ στίγματα ταῦτα δὲν μετῴχαζαν χρῶμα ἀρκετὰ, ὥστε νὰ ᾔναι εὐδιάκριτα, ἀλλὰ τὸ φύλλον βλέπομενον εἰς τὸ φῶς φαίνεται διαφανέστερον εἰς τὴν θέσιν, ὅπου τὰ στίγματα ταῦτα θὰ ἐμφανισθῶσιν, ὡς πολλάκις παρατήρησα, τὰ κιτρινωπὰ ταῦτα στίγματα ταχέως ἀπλοῦνται, σχηματίζοντα μεγάλας κηλίδας, συνήθως ἐκατέρωθεν τῶν νευρώσεων τοῦ φύλλου, ἐνῷ συγχρόνως εἰς ἄλλα σημεῖα τῶν φύλλων νέα στίγματα ἐμφανίζονται. Ἡ ταχύτης μεθ' ἧς αἱ κηλίδες αὐταὶ ἐξαπλοῦνται, εἶναι πολλάκις, τοῦ καιροῦ β. κ. ὡς, μερίστη. Συγχρόνως τὸ χρῶμα αὐτῶν μεταβάλλεται συγκεντρικῶς ἀπὸ τοῦ σημείου ἐνθα τὸ πρῶτον ἀνεφάνη τὸ ὡρὸν στίγμα, προσλαμβάνον βαθμιαίως ὅλας τὰς μεσοζύσας ἀποχρώσεις, ἀπὸ τοῦ κιτρίνου καὶ πελιδνοῦ μέχρι τοῦ χρώματος τοῦ ξηροῦ φύλλου, τὸ ὅποιον τελικῶς λαμβάνει ἡ κηλὶς, ὅπως ὁρίζομένη ἀπὸ τοῦ μήκους προσβληθέντος μέρους αἱ ἀνωμάλου κιτρινωπῆς ἢ λευκῆς. Μεγεθυνομένων αἱ πολλαπλασιαζομένων τῶν κηλίδων τούτων, αἱ ἱστοὶ νεκροῦνται, καὶ τὰ φύλλα συσπώμενα καὶ ἀποξηρανόμενα, ἀποπίπτουσι μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ μήκους τῶν. Ὅταν ὁ καιρὸς δὲν εἶναι εὐνοϊκὸς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παράσιτου, αἱ κηλίδες πολλαπλασιάζονται μὲν, ἀλλὰ δὲν μεγαθύνονται πολὺ, οὕτω δὲ τὰ φύλλα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου ἰδίως φαίνονται κατὰστικτα, ποὺ καὶ ποὺ δὲ, ἀποσπώμενων τῶν ξηρανόμενων ἱστῶν, φέρουσι μικρὰς ἀκανονίστους ὀπές.

Οἱ ἐξωτερικοὶ οὗτοι χαρακτῆρες τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν πασχόντων φύλλων δὲν ἀρκούσι μόνον πάντοτε πρὸς διάκρισιν τοῦ περονόσπορου, διότι καὶ ἄλλαι* πούθησις τῆς ἀμπελῶς, ὡς τὸ καψιμὸν κ.λ., παρουσιάζουσιν ἀναλόγους κηλίδας. Ἀλλὰ μετὰ τὴν εξέτασιν τῆς κάτω ἐπιφανείας οὐδεμία ἀπομένει σύγχυσις. Κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῆς νόσου, ὅταν αἱ κηλίδες μόλις διακρίνονται ἐκ τῆς ἀρχιμένης μεταβολῆς τοῦ πράσινου πρὸς τὸ κιτρινωπὸν, δὲν εἶναι ἐπίσης εὐκόλος ἡ διάκρισις αὐτῶν ἀπὸ ὁμοίων ἐξ ἄλλης αἰτίας ἀναφανισμένων. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἀνάγκη τὸ ταχύτερον νὰ πεισθώμεν περὶ τῆς φύσεως τῶν, ἐξελέγχωμεν αὐτάς ὡς ἑξῆς. Εἰς μέρος ὑγρὸν καὶ θερμὸν θέτομεν ὑπὸ ἀνστραμμένον βέλινον ποτήριον ἢ ἄλλο πλατύστομον δοχεῖον τὸ παρυσιάζον τὰς ὑπόπτους κηλίδας φύλλον, ραντίζοντες αὐτὸ ἐλαφρῶς δι' ὕδατος. Εἰς διάστημα βραχύτερον τῶν 24 ὥρων

πολλάκις, εάν είναι περνοσπορικά, οι κηλίδες αυτές μεγαλώνονται, και εις την κάτω επιφάνειαν του φύλλου αναρρίνουνται. τὰ χαρακτηριστικά της νόσου γνωρίζονται.

Τὸ γινώσκον τούτο εἶνε λευκή ἐξάνθησις, σχηματίζουσα κηλίδας ἐπὶ τῆς κάτω επιφανείας καὶ ἀκριβῶς ἀντιστοιχοῦν τῶν ἐπὶ τῆς ἄνω επιφανείας τοιούτων. Ἡ ἐξάνθησις αὕτη εὐκόλως ἀποξέεται διὰ τοῦ ὄνυχος ἢ δι' αἰχμὴς μαχαιριδίου, καὶ ἔχει λάμψιν κρυσταλλικὴν, ὡς εἰν ἀποτελεῖτο ἀπὸ βελόνης ὁροσπύργου ἢ κόνιν σακχάρου ὁμοιάζει πρὸς μικρὸν εὐρώτα, καὶ ἀποτελεῖται πρῶτον ἀπὸ μικρῶν εὐθυτενῶν κλαδίσκων τοῦ παρασίτου. Αἱ λευκαὶ αὗται κηλίδες εἶναι πολὺ μᾶλλον καταφανεῖς ἐπὶ τῶν ποικιλιῶν ἐκείνων, ὧν τὰ φύλλα εἶναι κατ' ἀμφοτέρους τὰς πλευρὰς λεῖα καὶ ἄγρια, ὡς εἰς τὴν σουλτανίαν λ. γ., φαίνεται δὲ ὅτι ἡ τραχύτης τοῦ φύλλου καὶ ἡ παρουσία τοῦ γνόου ἐπὶ τῆς κάτω επιφανείας παρεμβάλλουσι προσκείμενά τινα εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ παρασίτου, καθόσον, ὡς καὶ ἡμεῖς παρατηρήσαμεν πολλάκις, αἱ φέρουσαι γνόον καὶ τραχέα φύλλα ποικιλίαι συνήθως προσβάλλονται σχετικῶς ὀλιγώτερον. Αἱ κηλίδες αὗται πολλάκις καλύπτουσιν ἅπασαν σχεδὸν τὴν κάτω επιφάνειαν τοῦ φύλλου, τούτο δὲ νεκροῦμενον καὶ σπέρμενον, ὅταν ὁ κηλίδας εἶναι ὕψους, ἀναπτύσσεται ὁσάκις τινὰ ὁμῆν σερπηπτοῦς ἰχθύος τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἔλαβον πέρρσι καὶ ἐφέτος ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ Κεραλληνίᾳ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁσπρυνθῶσιν. Ἡ ὁμῆ αὕτη εἶναι χαρακτηριστικὴ, καὶ μεταξὺ ἄλλων διακρίνει τὸν περνοσπορὸν ἀπὸ τοῦ ὠιδίου τοῦ ὁποῖον ἐπίσης ἀναπτύσσει ὁμῆν εὐρώτα.

ἀκολουθεῖ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΚΥΘΗΡΑ-Ι ΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ (συνέχεια)

Β'.

Εἶναι κατ' ἐξοχὴν γνήσιος ἀπόγονος τῶν μεγάλων προγόνων του. Ἐκμανθάνει ταχέως ξένους γλώσσας, ἀλλ' ὅταν ὁμιλῇ τὴν γλῶσσάν του, τὴν Ἑλληνικὴν του, τὴν ἱμελῆ ἀγνὴν ὡς εἶναι, παρθένον ὡς τὴν ἐνοσί, διότι ἐν συναισθήσει τῆς μεγάλης τῆς καταγωγῆς καὶ τοῦ ὑψηλοῦ προσορισμοῦ τῆς, ἡξεύρει καὶ ἐννοεῖ νὰ τὴν σέβηται. «Ποῦ θὰ εἶσαι ἀρμὴς σουπρὸν καὶ «ποῦ θὰ πᾶς ἀναμὶ dinner» τούτα ἀποτελοῦσι ξενισμοὺς φοικτούς διὰ τὸν Κυθηραῖον, ὅστις τὰς ἀναμῖξεις αὐτὰς τῶν ξενικῶν λέξεων, τὰς θεωρεῖ ἐκτρόπους, ἀσεβεῖς καὶ οἰονεῖ ἀποτελοῦσας τὴν μεγίστην τῶν ὕβρεων διὰ τὴν μεγίστην καὶ πλουσιωτάτην τῶν γλωσσῶν, τὴν γλῶσσάν του τὴν Ἑλληνικὴν. Πλουτίζει εὐκόλως, ποιεῖται δὲ πάντοτε ἐπιφειλῇ τοῦ πλούτου τοῦ χρησιν. Ἐμπορεῖ ἐκ συστήματος βιομηχανίας ἢ ἄλλο τι, κατέχει ἐν πολλοῖς ἐπιζήλον, μεταξὺ ξένων συντεχνιῶν καὶ συναδέλφων του θέσιν. Ἀλλ' εἴτε ἐμπόρος, εἴτε βιομηχανὸς τὸν ὀργανισμόν τὸν ἐμπορικόν, τὸν τραπέζιτικόν, τὸν βιομηχανικόν, τὸν ἐννοεῖ Ἑλληνικόν, Ἑλληνικώτατον. Νομιμίζεται πάντοτε Ἑλληνίδα. Σέβεται τὸν ξενικὸν πολιτισμὸν καὶ ἐκτιμᾷ τὰ ξενικά προσόντα, ἀλλ' ἐν τῷ οἴκῳ του ὁ Κυθηραῖος ἐννοεῖ νὰ ζῇ μετὰ τῶν τοῦ οἴκου.

Θέλει τὸν γάμον τῆς ὁρμηκείας του, τὸν γάμον τοῦ τόπου του, τῶν εἰθιμῶν του. Τὸν γάμον τὸν συμβατικόν, τῶν διὰ συμβολαίου, καὶ διὰ μαρτύρων, δύναται καὶ ἔχει δικαίωμα καὶ τὸν θέλει ὁ πολιτισμὸς, ἀλλ' ὁ Κυθηραῖος ἕτοιμος ἰδίον δικαίωμα ἐνασχῶν, ἀπειδεῖται τὸν Ἑυρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, ἀλλ' ἀποκρούει τὸν γάμον του.

Συμβαίνει πολλάκις νὰ ζῇ εἰς τόπον ἐνθα οὔτε ἐκκλησία οὔτε ἱερεὺς ὑπάρχει. Δὲν τὸν βάρυνει ὁ κόπος, ἀλλ' οὐδὲ τὸν πτοεῖ ἡ δαπάνη. Ταξιδεύει λοιπὸν καὶ ἐπιχειρεῖ μακρυνώτατα ταξείδια καὶ πολλάκις λίαν δαπανηρὰ πρὸς συνάντησιν ἐκκλησίας καὶ ἑλλήνων ἱερέων, ὅπως τελῇ τὸν γάμον του. Ὁ γάμος τοῦ ἀποίκου Κυθηραίου, ἐπάγεται αὐτοδικαίως αὐξήσιν τῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς του Ἑλληνικῆς παρουσίας, διότι εἰς τὸ προσωπικόν τῆς ἐργασίας του

προστίθεται τὴν τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ οἴκου του. Ἡ τέχνη τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ ἐργάτου καὶ τὰ προσόντα τοῦ ἀλλοδαποῦ ὑπαλλήλου δὲν διαφεύγουσιν τὴν προσοχὴν τοῦ ὀνόμου Κυθηραίου. Τὰ ἀναγνωρίζει πληρέτῳ, τὰ σέβεται πολὺ καὶ τὰ ἐκτιμᾷ μάλιστα. Ἀλλ' ἐν μέσῳ αὐτῆς τῆς τιμωρίας, ἀρέσκειται μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἀπειρίαν, καὶ ἐκ παρορμήσεως πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, μὲ ὀλίγον ἐγωισμὸν ἀλλὰ περισσοτέρην δικαιοσύνην, ἀρέσκειται σέβοντας τὴν τελειότητα, καὶ στέργει τὴν συνεργασίαν τῆς Ἑλληνικῆς πανδοχυσίας. Ὅπου ὁπότε καὶ ἐν εὐρίσκειται θέλει νὰ εἶναι ἐνήμερος τῶν ἀπορρόπων τὴν ἰδίαν καὶ κοινὴν πατρίδα. Ἡ γενικὴ πολιτικὴ τὸν ἀπασχολεῖ ὀλίγον. Ἡ τοπικὴ πολιτικὴ τοῦ ἐνθυσιᾷ πλείοντον.

Ν Κατελούζος

(ἀκολουθεῖ)

ΛΟΓΟΣ

Β. Τζωρτζοπούλου σχολάρχου

ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίαις

τοῦ ἐν Ποταμῷ σχολείου ἢ «Προόδους».

(συνέχεια)

Θ' ἀρχίσθω ἀπὸ τῆς ὁρμηκείας, διότι αὕτη εἶνε ὁ πρῶτος καὶ ἰσχυρότερος δεσμός, ὅστις δύναται νὰ συνδέσῃ ἀδιαρρήτως τοὺς τοὺς ἀθρώπους πρὸς διάπραξιν τῶν ἱερωτέρων καὶ μεγαλειτέρων ἀλλὰ δι' αὐτὸ καὶ δυσκολωτέρων ἔργων. Ἡ ὁρμηκία εἶνε ἡ ἄγκυρα, ἡ ὁποία εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐσώτερον τῶν οὐρανῶν, στερεοῦται ἐκεῖ, καὶ τοιοῦτοτρόπως κἄνκει ἀκλόνητον καὶ ἀδιάσειστον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, τὸ ὁποῖον κάθ' ὅραν ἀπειλεῖται ἀπὸ πολλὰς καὶ μεγάλας τρικυμίας. Ὁ σύλλογος ἡμῶν θὰ προσπαθῇ τὸ ἀληθὲς ὁρμηκευτικὸν αἶσθημα, τὸ ὁποῖον κοιμᾶται εἰς τὸν λαόν, νὰ ἐξυπνήσῃ, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ζωντανόν, ἐνεργητικόν, καὶ κλυδωνιζόντων ὅλων τῶν πράξεων καὶ σκέψεων τῆς κοινωνίας. Τὸν σκοπὸν τούτον θὰ προσπαθῇ ὁ σύλλογος νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς ἐρμηκείας τῶν Ἑυαγγελίων καὶ Ἀποστόλων, τὰ ὁποῖα ἀναγιγνωσκονταί εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ δι' ἄλλων ὁρμηκευτικῶν ὁμιλιῶν. Ὁ σύλλογος ἡμῶν διὰ τῶν ὁμιλιῶν αὐτῶν θὰ ἀποδείξῃ ὅτι μετὰ τὸν Θεὸν ὁ πρῶτος καὶ μεγαλειότερος ἡμῶν εὐεργέτης εἶνε ἡ κοινὴ μήτηρ ἡμῶν Ἑλλάς, καὶ ὅτι ἐπομένως ὅλοι ὀφείλομεν τὰ πάντα καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας νὰ θυσιάζωμεν χάριν τῆς πατρίδος. Θὰ ἀποδείξῃ ὁ σύλλογος ἡμῶν ὅτι ἡ πατρίς καὶ οἱ πολῖται εἶνε ὡς τὸ ὅλον σῶμα καὶ τὰ μέλη τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ προτιμώμεν περισσοτέρως τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἀπὸ τὸ συμφέρον τὸ αἰτομικόν μας, καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ αἰτομικόν μας συμφέρον μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ἐπιζητῶμεν μετὰ προθυμίας πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὅπως ὁ ἀσθενὴς πρέπει κάθ' ἑκάστην ἰατρικὴν κάθ' ἑκάστην καὶ κάθ' ἑγγχείρισιν εὐχαρίστως νὰ ὑποφέρει, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του.

Ὁ σύλλογος ἡμῶν καὶ διὰ τῶν θείων γραφῶν καὶ διὰ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας θὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ὑπερτατον ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐξάρσεν εἰς τὸν ἀνθρώπον, καὶ τὸ μόνον διὰ τοῦτοποῦ εἶνε δυνατόν νὰ γείνη ἀληθὲς πρόοδος, εἶνε ἡ ἐλευθερία. Θὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἀκούτας του εἰς τὰς ποδιδόξας καὶ τὰ ὅρα εἰς τοὺς ποταμούς καὶ τὰς θάλασσας τὰ ὁποῖα ἔχουσι γεμίσει οἱ πρόγονοί μας διὰ νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς, καὶ θὰ μᾶς προσκαλέσῃ νὰ μιμηθώμεν τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ζήλον των, ἂν θελωμεν ὅχι μόνον νὰ λεγώμεθα, ἀλλὰ καὶ πράγματι νὰ εἰμεθα ἄξια τούτων τέκνα. Θὰ ἐκτυλίξῃ πρὸ τῶν ἀκουσμάτων τοῦ ὁ συλλογὸς ἡμῶν τὰ μέρη τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας τὰ δυστυχῆ καὶ τρυμερὰ ὅπως ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, θὰ καταδείξῃ τὰ αἷτια τῶν δυστυχημάτων τούτων, καὶ θὰ στερεώσῃ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὅπως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς δοκιμασίας ἐκεῖνας, διότι ἐνόησαν τὰ σφάλματά των, καὶ μετενόησαν καὶ εἶχον θάρρος εἰς ἑαυτούς, καὶ ἐλπίδα καὶ θέλησιν, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡμεῖς τῶρα, θὰ ἐξελθώμεν ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἀτιμίαν, ἐάν ἀποκτήσωμεν τὰ προτερήματα ἐκείνων.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ σύλλογος ἡμῶν γνωρίζει ὅτι ὡς ἀνθρώποι ἔχομεν ὀλίγας ἀνάγκας, καὶ ὅτι οἱ περισσότεροι ἀνθρώποι κατορεύουσιν εἰς τὸ κακόν διότι δὲν ἔχουσι τὰ μέσα νὰ προδεύσωσι, διότι στεροῦνται τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ ταῦτα ὁ σύλλογος ἡμῶν θὰ προσπαθῇ νὰ θεραπεύσῃ, ἐρμηκεύων διάφορα πράγματα ἐκ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, χρήσιμα εἰς τὰς τέχνας καὶ βιομηχανίας, καὶ διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ εὐρυνθῇ ἡ ἰδιοτική δραστηριότης, καὶ νὰ ἀνοιχθῶσι νέα στάδια πρὸς τὴν αἰτομικὴν πρόοδον.

Τὰ ἄνωθ' αὐτὰ θὰ προσπαθῇ ὁ σύλλογος ἡμῶν νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς σχολικῆς τοῦ λαοῦ.

Ἀλλ' ἐάν τὸ σῶμα εἶνε καχεκτικόν καὶ φιλάσθενον, οὔτε τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καθήκοντά του δύναται ὁ ἀνθρώπος νὰ ἐκπληρώσῃ, οὔτε τὸν πλησίον καὶ τὴν πατρίδα νὰ ὑπηρετήσῃ, ὅσον πρέπει, οὔτε εἰς τὸν ὀρόνον τῆς αἰτομικῆς προόδου νὰ ἀφωτισθῇ. Διὰ τούτο ὁ σύλλογος ἡμῶν θὰ ἀναγείρῃ γυμναστήριον διὰ τῶν ὁποίων οἱ συμπολίται ἡμῶν θὰ καταστήσωσι τὰ σώματά των ἄξια νὰ ὑποφέρωσι τοὺς κόπους καὶ ἀγῶνας, οἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς διάπραξιν τῶν μεγάλων καὶ δυσκλίων ἔργων.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ σύλλογος ἡμῶν θὰ ἐπιδιώξῃ ὑπὲρ τῆς σημερινῆς γενεᾶς. Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ δὲν θὰ περιορισθῇ ἐως ἐδῶ. Θὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἰδιοτέραν φροντίδα καὶ προστασίαν αὐτοῦ ὅλα τὰ σχολεῖα ἡμῶν ἀρρέων καὶ θηλέων.

Θὰ βοηθῇ τοὺς διδασκάλους εἰς τὸ βρῆν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τὸν ἔργον των, θὰ ἐξεγείρῃ τὸν ζήλον ἐκείνων, οἵτινες τυχόν ἀμελοῦσι τὸ πρῶτον θεῖον τοῦτο ὑπόργημα, θὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς συμπολίτας μας τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς παιδείας καὶ διὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐνσπύτουν εἰς τὰ γράμματα, καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ὅλην, καὶ θὰ βοηθῇ τὰ πτωχὰ καὶ ἐπιμελῆ καὶ ἐξουνα παιδιὰ, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι τὰ μέσα νὰ παγγίωσιν εἰς τὰ σχολεῖα. Τὴν φροντίδα ὑπὲρ τῶν μελλόντων πολιτῶν θεωρεῖ ὁ σύλλογος ἡμῶν ἐπίσης ἱερὰν ὡς τὴν ὑπὲρ τῶν συγχρόνων.

Ἐν τέλει ὁ σύλλογος ἡμῶν ἐνθ' ὡς κύριον σκοπὸν του θεωρεῖ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ τόπου ἀνάπτυξιν, δὲν θὰ ἀμελήσῃ καὶ τὰ ἔργα τῆς φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ εἰς ταῦτα θὰ καταβάλῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτοῦ.

Τοιοῦτοι εἶνε, κύριοι, οἱ λόγοι τῆς ἰδρύσεως τοῦ συλλογῶ, καὶ οἱ σκοποὶ τῶν ὁποίων τὴν πραγματοποιήσιν θὰ ἐπιδιώξῃ. Τὴν ἰδρύσιν αὐτοῦ ἐπιβάλλουσι αἱ ἔθνη καὶ τοπικαὶ περιστάσεις, τὸ αἶσθημα τῆς ἑθνικῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀναπτύξεως τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον ἀναλαμβάνομεν, κύριοι, εἶνε ὁ μεγαλειότερος τῶν ἀγῶνων. Ἀγὼν ὑπὲρ ἀναπτύξεως ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας. Ἀλλὰ μὴ δειλιάσωμεν πρὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ἔργου. Ἐχομεν στρατηγὸν τὸν μεγαλειότερον ἀπὸ ὅλων τοὺς στρατηγούς τοῦ κόσμου, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὁρμηκείας ἡμῶν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διότι αὐτὸς λέγει «ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἐκεῖ εἰμι καὶ ἐγὼ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Τί λοιπὸν φοβεῖσθε; Ἡ νίκη ἀνήκει ἀπὸ τούδε εἰς ἡμᾶς. Τούτο ἀποδεικνύει καὶ ἡ πατρικὴ ἡμῶν ἱστορία. Τρεῖς ἦσαν οἱ πρῶτοι ἱδρυταὶ τῆς φιλικῆς εταιρείας, ἡ ὁποία, ὡς ἡξεύρατε, ὑπέσκαψε τὰ θεμέλια τῆς ἐπὶ τριῶν ἡπείρων ἐπικρατοῦσας Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ παρεσκευάσε τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Τρεῖς μικροὶ καὶ ἀσήμαντοι νέοι ἦσαν οἱ πρῶτοι παιδαγωγοὶ καὶ σπουδῆς τῆς ἑθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας. Ἐμπρὸς λοιπὸν. Μὴ δειλιάσωμεν. Ὁ ἀγὼν μέγιστος, ἀλλὰ καὶ μέγιστος ὁ στρατηγὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Μεγάλῃ ἡ τιμὴ εἰς τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν καλλίνικον τούτον ἀγῶνα, ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἦτο τὸ ἐνδοξότερον ὅφ' ὅλας τὰς ἐποχὰς ἔθνους τῆς γῆς, ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος καὶ ἀτιμίας, τὰ ὁποῖα ἐπικαθύνονται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπειλοῦσιν ἐντελῶς νὰ καταστρέψωσιν αὐτό.

(ἐπαύει τὸ τέλος)

ΕΚ ΤΟΥ ΤΖΑΝΕΙΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Εἰς τὸ Τζάνειον Ὁρφανοτροφεῖον εἰς Πειραιᾶ μετέβησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἕνα ἰδίως ὁμιλῶν ἀντιλήφθησαν πῶς ἐνδιαπύονται καὶ πῶς σπουδάζουσιν οἱ ἐν αὐτῷ κωθῆ-ρῳ μαθηταί, οὗς, τῇ ἐδύναμει τοῦ οἰκονομοῦ τοῦ καταστήματος κ. Παν. Πετρογέλλου εὐρομένον ἐργα-ζομένους ἐν τοῖς ἰδίαις ἐργαστηρίαις. Αἱ ἐκεῖθεν ἐντυπώσεις ὑπῆρξαν ἄρισται· συγχάρισμα δ' ἀπὸ καρδίας τοῦ συμπολίτου ἐκείνου, ὅτινες ἀντὶ τῆς πέμψεως τῶν παιδιῶν τῶν εἰς τὰ σχολεῖα διὰ τὰ γίνονται καλῶς μαθηταί, τὰ ἐστειλάν εἰς σχολεῖον ἐξ οὗ, πρακτικῶς ἄνδρες ἐξέρχονται καὶ μετ' ἐπαγγελμάτων τὰ ὅποια οὐδέποτε θὰ πεινά-σων. Ἐάν οἱ Ἕλληνες ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας, τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα μετέβαλον ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον, συνιστώντες ἀντὶ γυμνασίων καὶ σχολαρχείων, σχολὰς πρακτικὰς, σχολὰς γεωρ-γικὰς, ἐμπορικὰς καὶ ἐν γένει ἐπαγγελματι-κὰς, ἀπὸ τῶν ὁποίων πλημυροὶ ἢ Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἢ Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Βέλγιον, ἀναμ-φιβόλως θὰ ἦτο διαπορευτικὴ ἡ εὐχὴ τῆς κατα-στάσεως τοῦ ἔθνους. Δυστυχῶς ἐχρεωκοπήσαμεν μὲ παθητικὸν 800 ἐκατομμύριον καὶ ἀπεδείχθη-μεν ἀνίκανοι διὰ μίαν ἔθνηκιν δρᾶσιν κατόπιν βίου 75 ἐτῶν, χωρὶς νὰ ᾔγῃ τὸ ψευδοκρίσιον αὐτὸ μίαν Γεωργικὴν Τράπεζαν, μίαν γεωργι-κὴν καὶ ἐμπορικὴν σχολὴν τῆς προκοπῆς, ἐνῷ ἔχει γεμίσει ἀπὸ γυνάσται ἐνθα, ἀμάθεια καὶ ἐπιπολαιότης, καὶ ἐξ ὧν τίποτε ἄλλο δὲν ἐξέρ-χεται ἢ νεολογία τῆς γοσιμιατικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, ἄνευ οὐδεμιᾶς πρακτικῆς γνώ-σεως, ἄνευ τέλος πρακτικοῦ μυαλοῦ. Οἱ ἐν τῷ ὀρφανοτροφεῖῳ κωθῆρῳ μαθηταί οὗς ἐπεσκέφθη-μεν εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

Κωνσταντῖνος Πρασόγιος ἢ Σάμιος ἀπὸ Ἀ-λοϊζιάνικα εἰς τὴν ξυλουργικὴν.
Δ. Πηνελόπη ἀπὸ Καστρισιάνικα »
Θεόδωρος Λαχανῆς ἀπὸ Χρηστοφοριάνικα »
Γ. Κοντολέων ἀπὸ Βιαρύτικα σιδηρουργός
Εὐστρ. Παταμιδῆς ἀπὸ Πιστινάνικα »
Π. Φατσῆς ἀπὸ Λεβιάδα Ὑποδηματοποιός
Θ. Πρινέας ἀπὸ Μητῆτα »
Μ. Πετρογέλλος ἀπὸ Φράτσια εἰς τὴν ραπτικὴν
Γ. Ζαχλανάκης ἀπὸ Ζαχλανάικα »

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὀργανοὺς μαθητὰς, προσ-θετέον καὶ δύο οἰκοτρόφους ἀμφιθαλεῖς πλη-ρώνοντας 50 δραχ. δικαίωμα ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν, καὶ 25 δραχμὰς μηνιαίως, οἱ Ἀ.Κ. Τσιτσιλίος καὶ Νικόλαος Γ. Στάθης ἐκ τῆς Πόλεως εἰς τὴν σιδηρουργικὴν ἀριστεροί.

Μαθηταὶ ἐν συνόλῳ ἐν τῷ καταστήματι εἰνε 79.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛῃ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Στροῦτ ἐκαμε προχθὲς τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις ἐν τῇ Βουλῇ.

«Νομίζω καθῆκόν μου, κύριοι, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς εἰδήσιν ἀθεντικωτέραν τῶν ἰδιωτικῶν τηλεγραφήματων, περὶ τοῦ γεγονό-τος τῆς ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο-νομικῶν εἰς τὸ ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον τοῦ ζη-τήματος, καθ' ὃ ἐκφράζεται πρὸς ἡμᾶς τὸ τη-λεγράφημα τῆς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀλληλεγγύης ἐγγυήσεως τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκάλυψε λοιπὸν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ὅτι κατηρητίσθη ἀλληλεγγύη ὑπὲρ δανείου ἑλληνικοῦ 6,800,000 λίρων στερ-λίνων, τῶν ὁποίων τὰ 5 ἐκατομμύρια λίρων θέλουν ἐκδοθῇ προσεχῶς. Ὅτι οἱ ὅροι τῆς ἐκδό-σεως εἰσι 2 1/2 ο.», τῶν ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου, τινὲς δὲ ἐκδόσεως δὲν ὀνομάζει ὁ ὑπουργός, προσθεῖς, ὅτι ἡ τιμὴ αὕτη θὰ εἴνε ὅσον ἐνεστὶν ὑψηλὴ, δηλαδή εὐνοϊκὴ διὰ τὸν δα-νειζόμενον.

Σημεριναὶ πληροφορίες.

Ὁ ἐν Παρισίῳ πρεσβευτὴς μας τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι χθὲς τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπεγράφη

ἡ σύμβασις τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων.

Τὸ σχετικὸν ὅθεν νομοσχέδιον, δι' οὗ θὰ πα-ρέχεται εἰς τὴν Ἑλ. Κυβέρνησιν ἡ ἀδεια τῆς συνολοκληρήσεως τοῦ δανείου, ὑποβάλλεται πιθα-νῶς σήμερον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν.

ΤΕΡΠΝΑ

Πρὸς τὸν Λέων.

Λαεὶ ὁ μέγας βασιλεὺς, ὁ κύριος Σὺ εἶσαι,
καὶ μὴ ἐλέγχεις, μὴ θρηνηῖς, καὶ μὴ παραπονηθεῖς.
Σὺ εἶσαι ὁ δημιουργὸς τῆς τύχης Σου, Σὺ μόνος,
κατεῖς δὲν Σε δολοῦσιν, Σὺ πίπτεις ἀδοκίμως.
Καὶ δὲν Σὺ πταῖναι αἱ Βασιλεῖς, ἡ Δύσις καὶ τὸ Στέμμα.
Ἄλλ' ἡ κακὴ Σου μεγαλή καὶ τὸ τυφλὸν Σου βλέμμα.
Σὺ, ἀστεγῆ· ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸν Σου πλήττεις,
καὶ μὴ καὶ μοῖραν καὶ θεὸν ἀνάνδρως ἐπιπλήττεις.
Σὺ ἔχεις τὸ πηδάλιον, Σὺ ἔχεις τὴν πορφυράν,
εἰς τὴν παλάμην Σου κρατεῖς τὸ μέλλον καὶ τὴν μοῖραν.
Υψηλοὶ! Κεῖνται εἰς αὐτὸ οἱ νόμοι καὶ προσήται,
εἰς χεῖρα κέρει· ἡ ἀνδρὸς ἡ ὑπαρξίς Σου κτεῖται.
Διόμοιροι· παῖς αἰώνιος θὰ φαίνεται, θὰ εἴσαι,
πάντοτε παῖς· ποτὲ ἀνὴρ καὶ Σὺ δὲν θὰ καλεῖσαι.
Γενεὸς ἀνὴρ, ἦλθε κυριὸς ἀνδρῶσαν τελευταῖον
ἢ εἶσο παῖς ἄλλ' ὅμως παῖς ὡς εἶνε καὶ ὁ Λέων.
Καὶ τότε ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Οὐρανῶν τὰ ἔφη.
Βοηθὲς θὰ ἴθῃ πρὸς ἡμᾶς τὸ βλέμμα Του νὰ ρίψῃ.
Πολλοὺς χρόνους πλανώμεθα εἰς ὁρμήν ἀτοπίας,
καὶ Παπαμάρκος φαίνεται γυνὸς τῆς ἀληθείας.
Ἄλλα ἀντ' ἄλλων πρᾶττομεν· Μᾶς σῦρει τυφλὴ τύχη.
τὰ βόδια γέρ' ἡ ἡμάδα καὶ τρέχει ὅπως τύχη.
Κενόδοξοι καὶ φιλάρχοι, τυφλοὶ ἀπὸ τὰ πάθη,
πίπτουν αὐτοὶ καὶ Μᾶς τραβοῦν εἰς τῶν κρημνῶν τὰ
[βάθμ.]

τὸ χέσθος, ὁ ἐρωστὸς κινεῖ τὰ στήματά των,
καὶ εἶνε τὸ συμφέρον των τὸ μόνον σύστημά των.
Ἔνας τὸν ἄλλον πολεμεῖ, ἕνας τὸν ἄλλον ρίπτει,
κτεῖται αὐτὸς, ἄλλος χαλᾷ, καὶ ἡ Πατρίς μας πίπτει!
δὲν ἐκτελεῖται τίποτε, καθεὶς πρωτεῖα θέλει,
καὶ ἂν τὸ ἔθνος του χαθῇ, τελεῖται δὲν τὸν μέλει.
Εἶνε καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἔθνους νὰ ἰδῶσι,
ταῖς ἰσχυραῖς ὅπου κοίτονται καὶ νὰ διορθωθῶσι.
Ποσάκις ἐπεθήκησα τὴν Λέραν νὰ τονίσω,
τὰ πάθη τῆς Πατρίδος Μας πικρὰ νὰ τραγουδήσω!
Οἱ ἱσχυροὶ σὲν κόρακες ἱσχυροὺς τραγουδοῦν,
καὶ τῆς νεκρᾶς Πατρίδος Μας τὸ πῦμα τρεποῦν σιγῇ.
Ἄν μερικοὶ κατεστρέψαν κ' ἔθνος καὶ Ταμεῖον,
ἂν μερικοὶ τῶν ἑλλήνων καίρῳ τὸν πλησίον
τὴν μάστιγα τῆς Λέρας μας ἂς λάβωμεν μετ' ἄλλους
καὶ τῆς χειρὸς μας ὁ ἀδικῶν ἂς αἰσθανθῇ τὸ βάρος.

Ἐν Μυλοποτάμῳ 19 Φεβρουαρίου 1898.

Γεώργιος Γορδοβανῆς

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐκ Σμύρνης ἀρίκετο χθὲς μετὰ τοῦ θείου τῆς κ. Ν. Κοσμάτης ἡ συμπαθὲς κυρία Χρυ-σάνθη Β. Γλυτσόου, προσφιλεῖς θυγάτηρ τοῦ Μήμη Κοσμάτη, μεταβαίνουσα εἰς Κῶθηρα, ὅπου θὰ διέλθῃ τὸ θέρος χάριν τῆς πασχούσης υγείας τῆς ἡν, ἐκπαιδευμένη ὀλίφει καὶ σκληρὰ δοκιμα-σίαι εἶχον προσβλεῖ ἀπὸ τοῦ θανάτου προσφι-λοῦς καὶ πολυτίμου συζύγου ὃν, σκληρὸς θάνα-τος ἀφῆρπασε πρὶν ἀνομή τῆς νεότητος καὶ οἰ-κογενειακῆς εὐδαιμονίας τ' ἀγαθὰ ἀπολαύσῃ.

— Ὁ ἀξιόλογος καὶ εὐγενέστατος ἐκ Σμύρ-νης συμπολίτης κ. Γεω. Λουντζόπουλος παρεπιδήμων ἐνταῦθα, ἔδωκε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ν. Δελακωβίττα γεύματα εἰς ὃ προσε-κληθῆσαν καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἐνταῦθα σμυρναίων φοιτητῶν, εἰκοσι περίπου τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς οἱ κ. κ. Μπρυσταντζόγλου τῆς Νομικῆς, Βασιλείου τῆς Ἱατρικῆς, Τατῆς τῆς Νομικῆς, Ἀριστό-βουλος τῆς Ἱατρικῆς, Νικολαΐδης τῆς Ἱατρικῆς, Χατζηγεωργίου τῆς Ἱατρικῆς, Κανέλλης τῆς Ἱα-τρικῆς, Βοντσίδης τῆς φιλολογίας, Ἀναγνωστό-πουλος τῆς Ἱατρικῆς, Τζουβελάκης τῆς Νομικῆς καὶ Κικισόπουλος τῆς Νομικῆς κτλ. πάντες μετ' ἀμυρὰ αἰσθημάτων τὰ ὅποια μόνον εἰς τοὺς σμυρναίους θὰ εὕρητε τόσον εὐγενῆ τόσον ἀγνὰ καὶ τόσον πατριωτικά. Μετὰ τὸ γεῦμα, τῇ προτάσει τοῦ κ. Λουντζόπουλου καὶ εἰς ἀνάμ-

νησιν, μεταβάντες εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν φωτο-γραφεῖον τοῦ κ. Μαρτιμιανῆς ἐφωτογραφήθη-σαν ἐν συμπλέγματι πάντες.

— Τὰ ἐγκάρδια συγχρητῆριά μας εἰς τὸν ἀγαπητὸν Θεόδωρον Π. Κατσούλην, διὰ τὴν προ-γωγὴν του εἰς πρῶτον πλοίαρχον τοῦ ἀτμοπλοίου Λαύριον Διακάκη, οὗ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴν, ἐν τῷ προδῶπῳ τοῦ κ. Κατσούλη ἐχαρμόστη-σαν ὅλος ὁ ὄμιλος Ποταμίων οὗ, τὰ συμφέροντα τῶσον ἐπωφελῶς ἐξυπηρετεῖ ὁ εὐγενέστατος φί-λος κ. Διακάκης.

— Μετ' ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν χά-ριν τῶν ἐμπορικῶν του υποθέσεων, ἀπῆλθεν εἰς Κῶθηρα ὁ φίλος κ. Τριαντάφυλλος Πηγουτάκης παρ' οὗ, μετὰ λύπης ἐμύθημεν ὅτι ἡ δουλὸς ἀσφάλεια ἐν τῷ ὄμιλῳ Κυθρίων ἐξακολουθεῖ νὰ εἴνε ἐκρυθμὸς, ἐνεκα τῆς πληθώρας κλεπτῶν οἰ-τινες λυμάνισται τὰ διάφορα χωρία, ἄλλοτε μὲν ἀνοίγοντες μαγαζία, ἄλλοτε δὲ κλέπτοντες τὰ κτήνη τῶν πτωχῶν χωρικῶν κτλ. Ἐως πότε τὰ τοιαῦτα στοιχεῖα θὰ εὐρίσκουν προσ-τασίαν μᾶς ἐρωτᾷ ὁ φίλος κ. Ποχουντά-κης; Ἐφ' ὅσον δὲν καταδιώκονται, τῷ ἀπαντῶμεν ἡμεῖς:

— Ἀρίκετο ἐκ Κυθρίων οἱ ἀγαπητοὶ Γεώρ-γιος Μεγαλοκονόμος ἐκ Μυλοποτάμου, Γεώρ-γιος Τζέντζος ἐκ Ποταμοῦ, Νικόλ. Κορωνάιος ἐκ Κηρυθῶ, Παναγ. Θ. Μουλῶς ἀπὸ Λαγοθε-τιάνικα, μεταβαίνων εἰς Ἀμερικὴν.

— Ἐπίσης ἀρίκετο ὁ ἐν Ποταμῷ κοσμοπο-λιτισμένος ἔμπορος κ. Μιχ. Μεγαλοκονόμος ὅστις καὶ ἐπανέρχεται σήμερον εἰς Ποταμόν, καὶ ὁ κ. Κοσμάς Γρηγόρ. Κασσιμάτης.

— Ἀεχώρησαν διὰ Κῶθηρα οἱ φίλοι κ. κ. Θεόδωρος Ι. Παστός καὶ Β. Λάσκαρης τελω-νοφύλας ὅστις καὶ ἐπανῆλθε προχθὲς μετὰ τῆς ἀξιολόγου κυρίας του μεθ' ἧς ἀπῆλθεν εἰς Τήνον.

— Ἀνεχώρησε δι' Αὐστραλίαν ὁ κ. Παναγ. Ζαντιώτης Σαρκαντάκος.

— Ἀρίκετο ἐκ Κυθρίων ὁ κ. Μηνᾶς Κουχε-ρῆς ἢ Μυρογεωργῆς.

— Ἐν Μειραιῖ ὁ κ. Μιχ. Ι. Μεγαλοκονό-μος ἀνεδέχτο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν πρωτότο-κον υἱὸν τοῦ φιλέτου Εὐσταθ. Αν. Μεγαλοκο-νόμου καλέσας αὐτὸν Ἀναστάσιον, πρὸς διακώ-σιν τοῦ προσφιλοῦς πατρὸς του ἱερέως Ἀνα-στασίου.

— Ἀρίκετο ἐκ Ποταμοῦ οἱ ἔμποροι κ. κ. Κοσμάς Τσιτσιλίος καὶ Κων. Χλαμπέας ἐπίσης ἀρίκετο ὁ κ. Κοσμάς Καψίνης Βίκος ἐργολάβος.

— Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ Θεόδωρου Κ. Χλαμπέου, συμβάντα ἐν Ποταμῷ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

— Ἐκ Κ.θῆρων ἀρίκετο ἐπίσης οἱ κ. κ. Ἰωάν. Κατσούλης ἔμπορος ἐν Σμύρῃ, Δημήτ. Ζαντιώτης, Δημ. Διακόπουλος, Θεόδωρος Ζαν-τιώτης πλοίαρχος, Ἰωάν. Κορωνάιος Δημ. Παν-λάκης, Ἰωάν. Ζαντιώτης, Γεώργιος Διακόπου-λος, Δημ. Πρινέας ἢ Καραπάτης, Ἰωάν. Μπλα-βέρης, Παν. Πρωτοψάλτης καὶ Μηνᾶς Φυρὸς μετὰ τῆς κυρίας του.

Εὐχαριστήριον

Οἱ ὑποταγόμενοι ἐπίτροποι ἀδελφοὶ καὶ ἐνο-ρίται τοῦ ἐν Ποταμῷ τῶν Κυθρίων ἐνοριακοῦ ναοῦ τῆς Ἀγ. Τριάδος ἀποτίοντες φόρον εὐγνω-μοσύνης, ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὴν ἡμετέραν εὐα-ρίσκειαν πρὸς τὸν ἔμπειρον καὶ ἐργαστασίωχον Ἀθῆνων κ. Μηνᾶ Καψίνην διὰ τὴν αὐθόρμητον χρηματικὴν προσφορὰν αὐτοῦ ἐξ ἧς, κατεσκευάσθη ὁ περίβολος καὶ ἡ σιδερέα σύλαξ θύρα τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ.

Οἱ εὐγνωμονούντες ἐπίτροποι

Ν. Α. Λοφάντος, Χαρ. Δαλαβέρης Εὐαίγ.

Ἀργύριος, Ἀνάργ. Πινάρετος.

(ἔπονται ἄλλαι 40 ὑπογραφαί.)

— Παιρνοῖεν προσφορὰν εὐχαρίστως ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν διὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωρ-γίου ἐν Ποταμῷ. Οἱ φιλοπάτριδες συνδημόται μας καὶ ἔμποροι ὁ μὲν ἐν Ἀθήναις, ὁ δὲ ἐν Πει-ραιεῖ κ. κ. Σωτήριος Τσαμπηρᾶς καὶ Ἀντώνιος Διακάκης παρήγγειλον τὴν κατασκευὴν ἀργυ-ροῦ θυμιατηρίου ἵνα τὸ προσφέρωσιν ὡς αἰω-νίαν μνήμην εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τῶν οἰκογε-νειῶν των, εἰς τὸν Ἀγ. Γεώργιον.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

παρά του έκ Κυθωνίας της Κρήτης 'Ιωάννου Μιχαήλ
κατά τὸ ἔτος 1825, τὸ πρῶτον δὲ νῦν ἐκδιδόμενον
(συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Ἦν δὲ καὶ ἄλλος τῆς 'Αντιοχίδος φυλῆς ἐν
'Αθήναις Αἰγυλίου, κατὰ τὸν Θεόκριτον Εὐ-
δολίς, ἃν καὶ περιέργον ὄντι, καὶ Κῶσρος καὶ
Αἰγυλίου, ἦσαν 'Αθηναίων Δῆμοι οὐκ ὀνόματι, με-
τὰ τὰς νήσους Κῶσρος καὶ Αἰγυλίου. Εἰσι περὶ τὰ
Κῶσρος καὶ τινὰ νησίδες, καὶ τὸ μεγαλύτερον
τούτων ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Πλάτανος, καὶ νῦν
Πρασσονήσιον διὰ τὸ νὰ ἐξάγῃ ἄγρια πρᾶ-
σα. Παρὰ τὰ Κῶσρος καὶ τινὰ καὶ ἄλλα
νησίδες, ὡς τὸ 'Ὠν, ἦδη καὶ πάλαι Νῦτρα ο-
νομαζόμενον, ἀντικρὺ τοῦ λιμένος Καψαλίου, αἱ
Δρακονάρες, Φιδονήσι καὶ Διακρίπτιον, πρὸς ἀ-
νατολὰς τῶν Κυθήρων. Εἰς Διακρίπτιον μάλιστα
ὑπάρχει καὶ ὁπωσούν εὐρύχωρος καὶ ἀσφαλὴς
λιμὴν, πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν δὲ νη-
σίδες, Κορινθίδια καλεούμενα. Λιμένας ἡ νῆσος
ἔχει τρεῖς κυρίως ἐκτός τοῦ Διακρίπτου, τὸ
Καψάλιον, τὸ Μεσιδόνιον καὶ τὸν Αὐλαίμονα·
καὶ τὸ μὲν Καψάλιον, ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Δελ-
φίνιος λιμὴν, ὅστις καίτοι κατ' ἀντικρὺ τοῦ
'Ὠν, ὑποκάτω τοῦ νῦν Φρουρίου, ἀλλ' εἶναι
ἐπιπλέοντος εἰς τὰ πλάνα, ὅταν πνέῃ βρῆξις ὁ
νότιος καὶ ὁ βορρῆς. Τὸ δὲ Μεσιδόνιον καίτοι
πλησίον τοῦ Μοναστηρίου τῆς 'Υπερχίας Θεο-
τόκου Μερτηνιώτισσας, εἶναι δὲ ἀσφαλίστατος
πάντων λιμῶν μετὰ τὸν Διακρίπτου, χωρητικώ-
τερος ὥς ἐξ πλοίων κατὰ σειρὰν, ὁ δὲ ἕτερος
Αὐλαίμων, ὁ καὶ ἄλλος Νικολάος ονομαζόμε-
νος, κείμενος ἀπεναντίας τοῦ Νότου, καὶ πάλαι
λιμὴν Φιδίνιος, ὡς εἴρηται, καὶ μεταγενεστέ-
ρος Σκάνδεα (γ), μετὰ τὸ νὰ περικεῖται ἡ πόλις
Σκάνδεα εἰς αὐτόν, τὴν ὅπου πόλις ὁ Θεο-
κυδίδης ἀποκαλεῖ (δ), διὰ τὸ παρακείμενον εἰς
αὐτήν, τὸ τότε Φρούριον, λόγῳ ἀκροπόλεως
ἔχον. Τ' αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ἤδη, καθότι
ἐπ' αὐτὸν τὸν λιμένα εἰσὶ καὶ χωρίον καὶ Φρού-
ριον μετὰ στρατιωτικῆς φυλακῆς, εἶναι ἀσφαλὴς
σχεδὸν ἀπόκαθε ἀνεμὸν καὶ χωρητικώτερος κατὰ
σειρὰν περίπου τῶν 15 πλοίων, ἀλλὰ φαίνεται
νὰ ἦτο τὸ πάλαι εὐρυχωρότερος, καὶ ὅτι νὰ ἐ-
γείμει μετὰ τὸν καιρὸν, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν
συμφορῶν χωμάτων ὑπὸ τῶν βροχῶν, παρακτὸς
τῶν λιμένων τούτων ἔχει καὶ τινὰ μικρὰ
προσομίματα, ὡς τὸ τῆς ἁγίας Πελαγίας, οἱ
Φοῦροι καὶ ἄλλα. Ὁ ἄρ' τῆς νήσου εἶναι εὐ-
κρεστάτος, καὶ μακροβιόσι μάλιστα ἐν τοῖς
χωρίοις οἱ ἄνθρωποι, εἶναι δὲ καὶ κατάρρητος
κατὰ τόπους ἀπὸ ὕδατα καὶ ἐξόχως κατὰ τὰ
χωρία Μυλοπέταμον, Καραθῶν, Κακοπέτριον
καὶ Μητάτα, ἀφ' ὧν δ' ἀπὸ φρέατα καὶ κα-
θαρὰ πηγάδια ὕδατα ποσιμώτατα, ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον.

Τὸ κλίμα, ἵππειδῃ καὶ εἶναι συγκερασμένον,
δὲν πάσχει μήτε ἀπὸ ψυχρῶς, μήτε ἀπὸ ζέστης
πολύ· ὑπόκειται δὲ διὰ τὴν θέσιν του εἰς βρῆξις
ἀνέμους. Ἡ γῆ αὐτῆς κατὰ τὸ πλεῖστον μέρις
εἶναι λεπτόγαιος ἢ πετρώδης, τὰ προϊόντα τῆς
συνίστανται ἀπὸ σίτου, κριθῶν καὶ σφυγῶν,
(τοῦτο εἶναι σῖτος καὶ κριθὴ μεμιγμένα, τὸ ὁ-
ποῖον συνηθεῖζοντο νὰ σπείρουν εἰς τινὰς τό-
πους, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐκ πείρας παρατηρήθη
δὲ οὕτω μεμιγμένως σπειρόμενα, ἐπιτυγχάνουσι
μᾶλλον, καὶ τουναντίον μόνον ἀποτυγχάνουσι),
ὄσπρια διάφορα, καὶ μάλιστα πάντων κύριον,
καὶ οἱ καλούμενοι πλαγιόμανοι εἰσὶν ἀξιολόγη-
τοί, ὁ καλούμενος σῖτος ἀσπρόσταρον, ἔλαιον, οἶνον,
σῦκα, τυρόν καὶ μέλι· ἐκ τούτων, κατ' ἐξί-
κρετον τρόπον εἰσὶν ἀξιολόγητα τὸ ἀσπρόσταρον,
τὸ ἔλαιον, ἢ μιζήρες καὶ ὁ ἡλιατικός οἶνος.

Ἡ γῆ φαίνεται νὰ εἶνε ἱκανῶς δεξιὰ διὰ
κρινθιακὴν σταφίδα, καθὼς παρατηρήθη ἐκ τοῦ

(γ) Παισανίας Βιβλίον Γ'. Ἐν Κυθήροις δ' ἀπὸ
θαλάσσης Σκάνδεαν ἐστὶ ἐπίγειον.

(δ) Θεοκυδίδης Βιβλίον Γ'. Μετὰ τὴν Σύμβασιν
οἱ 'Αθηναῖοι, τὴν τε Σκάνδεαν τῇ ἐπὶ τῷ Λιμένι
πόλιν παραλαβόντες καὶ τῶν Κυθήρων φυλακὴν
ποιήσαντες, ἔπλευσαν εἰς τὴν 'Ασίην καὶ ἄλλα κατὰ
τὰ πλεῖστα τῶν περὶ τὴν θάλασσαν.

ὁμοιωσὶς ἐκείνου, τοῦ ὁποῖου τὴν σήμερον γί-
νεται πρὸς ἰδιαιτέραν χρῆσιν ὁλίγων τινῶν. Ἐν
80,000 βίβαις ἔλαιον εὐρίσκονται εἰς τὴν νῆσον,
ἥτις ἔδυνάτο νὰ ἔγῃ πολλὰς ἀσφαλίως περισ-
στέρας, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἀσπρόσταρος διὰ
σπέρματον τόπους, ἐν ᾗ γεωργικῇ καὶ τὸ ἐμ-
πύρον ἦτο ἄνεργον μεθοδικῶς εἰς ταύτην
τὴν νῆσον, ἥτις ἦτο βαθείως ἀποδὴ μίαν τῶν
ἐξαιρέτων ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Κατὰ τοῦτο οἱ Κυθηροὶ ἔχουσι φυσικὴν τε
καὶ ἡθικὴν κλίσην, ὅστις καὶ φιλόπονοι καὶ φι-
λοχρηματικοί, καθὼς 'Ηρακλείδης ὁ Πόντιος, ἐν
τῷ περὶ πολιτικῶν αὐτοῦ ἀκρωτηρί (ε).

Ἡ τοπογραφικὴ θέσις τῆς νήσου εἶναι προσ-
φυστάτη διὰ ἐμπορίαν καὶ διὰ ἀσφάλειαν τῶν
πλευσιμάτων ἐκ τῶν κληδόνων ὧν, πρὸς με-
θοδικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαζῶν καὶ ὁρελίων
τούτων τῆς ἐμπορικῆς καὶ γεωργικῆς, ἔχει ἀ-
νάγκην αὐθεντικῆς προνοίας, ἥτις μόνον δύναται
ν' ἀσφαλίσῃ διὰ οἰκονομῶν τὸν λιμένα τοῦ Κα-
ψαλίου καὶ νὰ ἐκκαθάρσῃ κατὰ τὸ δυνατόν ἐκεῖ-
νον τὸν τοῦ Αὐλαίμονος, καθὼς καὶ νὰ διορίσῃ
ἐμπορίαν ἐπιστάτης γεωργικῆς. Πρὸς ἀποπερά-
τωσιν τῶν ἐπιβουλητῶν τούτων κληῶν, δύναται
νὰ ἐλπίσῃ τις εἰς τὴν ἐνθερμον ἔρσιν κατὰ
ταῦτα τῶν εὐγενῶν ἀρχόντων τῆς νήσου, καὶ
εἰς τὴν ἤδη ἐνδόξως ἐπισταμένην μεγαλοπύργ-
μον, φιλόκαλον καὶ προβλεπτικὴν ἀγγλικὴν
διοίκησιν, ἥτις ἀρ' οὗτο ἀνέλαβε τὰ ἥγια,
διευθύνει τὸν τόπον με εὐταξίαν καὶ εὐνομίαν.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἡμερῶν τῶν τῆς νήσου τοποτη-
ρητῶν κυρίων Νεβόνοος καὶ 'Ερθέστου, ἐξομα-
λίσθησαν ἐκ τῶν ἀνωμαλῶν ὁρμηωνούτης, ἀναγκάως
ἀνέγειρον γεφύρας, καὶ ἐκκαθάρσθη ἀρχαῖα τὰ
μὲν ἀνεγερθέντα ἐκ θαλάσσης, τὰ δὲ διασφωθέντα
ἐπὶ τὰ κρείττω, μάλιστα δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ κ. 'Ιωάν.
Μακρίλλου, διὰ τῆς ἀρίστου καὶ ἐπιτεχνῶς ἐπι-
στασίας αὐτοῦ, ὁ μὲν ἐκ τῆς κομφοπέλειος καὶ
κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ Λεσιδίου, μεθρημύσθη
καὶ ἐξομαλίσθη διὰ γεφύρων διαφόρων, ὅστε
σχηματίζει εὐάρεστον τῶν ὁδοποιῶν, οἱ δὲ
φέροντες πρὸς τὸ 'Ιερόν τῆς Μερτηνιώτισσας τί-
μενος, καθὼς καὶ πρὸς τὸ χωρίον Μητάτα
Φράτζια καὶ Ποταμόν, κατασκευάζονται ἤδη ὁ-
μοιοὶ καλλιπρεπεῖς, ἐν ᾗ πρότερον ἦσαν πλέον
ἴδιοι νὰ διαβαίνονται ἀπὸ λίγης περ' ἀπ' ἀν-
θρώπων. Φρονῶ δὲ ὅτι ἡ φιλόκαλος διάθεσις καὶ
ὁ περὶ τὰ κοινὰ ζήλος αὐτοῦ, προϊόντος τοῦ χρό-
νου θέλουσιν ὁργανώσει καὶ διεγείρει μείζονα καὶ
κοινωφελέστερα.

Οἱ πρότεροι κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης καὶ
πᾶσα ἄλλη ἀνήκουσα εἰς αὐτὴν ἀρχαιολογία,
εἰσὶ κεκαλυμμένα, καθὼς καὶ πάντες σχεδὸν ἄλ-
λου τόποι, ὑπὸ τὸν γούρον τῆς ἀγνοίας τε
καὶ ἀμεροβίας· ἡ παντελής ἐλλείψις τῆς ἰδιαι-
τέρας ἱστορίας αὐτῆς, φέρει τὴν στήρσιν τῆς
ἀκριβοῦς γνώσεως τοῦ πᾶσι νὰ ἐχρημάτισαν οἱ
πρῶτοι οἰκήτορες, μήτε πῶς καὶ πότε τὴν ἐκ-
ρίευσαν οἱ Φιδίνες; Τοῦτο μόνον ἠξέβουρεν ἀπὸ
τῶν Θεοκυδίδων (Βιβλ. γ'), ὅτι οἱ Κυθηροὶ εἰ-
σὶν Δωριεῖς, 'Ρέδιοι δὲ καὶ Κυθηροὶ Δωριεῖς
ἀμρότεροι.

Τὴν ἐποχὴν τῆς τῶν Δωριέων ἀποικίας ταύ-
της εἰς Κῶσρος, δύναται τις χρονολογικῶς νὰ
τὴν ὁρίσῃ ὑπὲρ τὸν ἑνα αἰῶνα μετὰ τὰ Τροϊκά.
ἐπειδὴ καὶ εἶναι πιθανώτατον νὰ συνέβῃ, ἀπὸ
οἱ Δωριεῖς (στ) ἔκαμαν ἀποικίαν εἰς Πελοπόννη-
σον, καὶ τοῦτο προδήλως συνάγεται ἐκ τῆς ἐν
τῷ Α' βιβλίου τοῦ Θεοκυδίδου συγγραφῆς.

(ε) Κεφάλαιον ΚΓ'. Κυθηροὶ ὄψον, τὸν χρό-
νισιν καὶ οὐκ, φέρει γὰρ ἡ νῆσος, πολλὰ καὶ μέλα
καὶ οἶνον, φυλάττει δ' εἰς καὶ φιλόπονοι

(στ) Δωριεῖς, ἔθνος Ἑλληνικὸν ὑπὸ Δωρου δευτέρου
υἱοῦ Ἑλλήνος, υἱοῦ Δευκαλίωνος κληθέντος, μίαν τῶν
'Ελληνικῶν διαλέκτων καὶ ἡ Δωρικὴ, καθ' ἣν συνέ-
γραφεν Θεόκριτος ὁ ποιητής. Ἡ 'Επαρχία αὕτη εἶ-
ναι βουνώδης καὶ μικρὰ, περιέχει διάφορα χωρία
καὶ τὸ Κράθαρ, ἐξ οὗ, οἱ Κραθαρῖται καὶ Λοιδω-
ρίοι πόλις· ὁ δὲ Λοιδωρικὸς εἶναι καὶ τὰ νῦν 'Επί-
σκοπος Λαρίσσης τῆς Μητροπόλεως

Οἱ Δωριεῖς οὗτοι ἐβόηθησαν τοὺς 'Ηρακλείδης κατὰ
τὴν κάθοδον αὐτῶν εἰς Πελοπόννησον, ὁρμώγοντα
ἐπὶ μετὰ τὴν τῆς Τρωάδος ἄλωσης, δηλονότι 1190
π. Χρ., οὗτοι ἔκαμαν πολλὰς ἀποικίας, μεταξύ τῶν

παρόντων οὗτοι, ὅτι οἱ Δωριεῖς, ὁρμώγοντα
ἐπὶ μετὰ τὸν Τροϊκὸν πόλεμον ἐκρίευσαν τὴν
Πελοπόννησον μετὰ μετὰ τῶν 'Ηρακλείδης, καὶ
μάλιστα ὑστερον ἀπὸ πολλῶν καιρῶν, ἀπὸ ἡδύχασεν
ἀσφαλὴς ἡ 'Ελλάς καὶ ἔπαυσε τοὺς πολέμους,
ἔστειλαν ἀποικίας εἰς ἄλλους τόπους καὶ οἱ
μὲν 'Αθηναῖοι πρὸς τοὺς 'Ιωνας καὶ εἰς πολλὰς
νήσους ἀπέκασαν, οἱ δὲ Πελοπόννηστοι εἰς πολ-
λὰ μέρη τῆς 'Ιταλίας καὶ Σικελίας, καὶ μερι-
κοὺς ἄλλους τόπους τῆς 'Ελλάδος (ἀκολουθεῖ)

ἵππων αἱ διασημότεραι εἰσὶν ἡ Κόρινθος, ἡ Χαλκι-
δὼν ἀντικρὺ Βυζαντίου, καὶ αἱ Συρακοῦσαι εἰς Σι-
κιλίαν. — Δωριεῖς μουσικὴ καὶ αἰθέριος, εἶδος μουσικῆς
εὐρεθεῖται παρὰ τῶν Δωριέων, καθὼς καὶ ἡ Δωρικὴ
ἀρχιτεκτονικὴ, καὶ Δωριεῖς ὁπλητῆς. Τὸ δὲ ὅτι οἱ ἄ-
ξιον τεκμηρίαι, τὸ μόνον τὸ φέρειν φορεῖν καὶ
προσφύειν ἱκανῶς τοῦ σώματος μέρος, καθὼς ἦν ἔθος
εἰς τὰς Δωριεῖς κίρκας καὶ ἐξ αὐτῶν κατόπιν παλαιό-
τητα εἰς τὴν Πελοπόννησον.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΪΩΣ

Δελτίον τοῦ ἐμπορικῶς οἴκου

Κ. Α. Κορωναῖος καὶ Σα

Σταγορά.

Αἱ τιμαὶ τῶν σταγῶν κατὰ τὸ ἡμέτερον ὁ-
στήμερον διατηρήθησαν ὡς καὶ ἀντιθέτως πρὸς
τὸν ἐκπεσόντα τοῦ συναλλήγματος συνεπεία ἐλ-
λείψεως :

'Επολήθησαν Ταβανίου λίτρ. 59 1)2 X
52 1)2 λ. καὶ 6009. 'Ιστανβουλίου λίτρ. 53
— 57 X 44 1)4 — 48 καὶ 20,000 καὶ Σιγ-
φονίας εἰς σάκκους καὶ 4000 X 48 — 49.
ἅπαντα ἀνέλθουσιν 3 0)0. Ἡ δὲ παρακαταθήκη
ἀνέρχεται εἰς 50,000 καὶ 4.

'Α λ ε ο ρ α. Σιγφονία 64 ΛΑΑ 60 1)2 Μ.
59 γ' 41. πίτρυς ψυλὰ 15 γονδρὰ 16 1)2

'Α ρ α β ε σ ι τ ο ς. 'Επολήθη Βέρονας 20 1)4
καὶ 'Ὀδῆτος 19 τρέντζιτο μετρητοῖς.

'Ελαιόλαδα.

'Επὶ τῶν ἐλαιολάδων ἀρκεταὶ πρῆξις ἐλα-
θὼν χώρων, οὐχ ἦσαν αἱ τιμαὶ ἀκολουθεῖν τὴν
ἐκπτώσιν τοῦ χρυσοῦ. 'Επολήθησαν δὲ Καλα-
μῶν 1,47. 'Ισκαῖς 1,46 Κερκύρας 1,42 Γο-
θείου 1,42.

'Αποικιακά.

Ζαχαρίας 1,58 Κερκύρας 3 — 3,40 κατὰ
ποιότητα. Κερκύρας 110 — 115. 'Ορζία 'Ια-
πωνίας 1 — 105 'Αρδοβόργου 85 'Αγγλίας 66.
Σιγφονία 2,50 Κόλλας Φασόλια 46 — 47 Ρεβί-
θας 42 — 43.

Σ α π ω ν α ς. Ζαχαρίου ὄρ. 50 ὁ στατῆρ
Κερκύρας 34.

Θ ε ῖ ο ν 8.80 — 8.90.

Ἐν Παιραιῖ τῇ 17 Μαρτίου 1898.

Π. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 17 Μαρτίου.

'Εθνικὰ δάνεια

Τῶν 26,000,000	δραχ.	465.—
Τῶν 120,000,000	"	288.—
Τῶν 170,000,000	"	288.—
Τῶν 135,000,000	"	315.—

'Ομολογιαὶ καὶ Μετοχαὶ

'Εθνικῆς λαχείου.	δραχ.	613.—
" Θεσσαλίας	"	111.—
'Εθνικῆς Τραπεζικῆς		3.400.—

Συνάλλαγμα

'Επὶ Γαλλίας ὀψεως	1,40
λίρα 'Αγγλίας	35,50
" Τουρκίας	32,10
Εἰκαστοφρακτον	28.—